

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

การให้เป็นเครื่องประสานกัน

ก่อนจ้งหัน

จากนี้ถึงวัดท่านอุทัย ๕ ชั่วโมงกับ ๕ นาที ออกจากนี้ไม่หยุดที่ไหนเลย ถึงวัดท่านอุทัย ๕ ชั่วโมงกับ ๕ นาที ไกลอยู่นะ ดูน่าจะพอเป็นไปละมังอาหารการขบฉัน ทางวัดภูวเราก็เลี้ยง เรียกว่าเราเลี้ยงทั้งวัดเลยวัดภูว ประมาณสัก ๒๕ ปี ให้ท่านอุทัยไปอยู่ทางนั้น เห็นว่าที่นั่นว่างจากพระปฏิบัติ และท่านอุทัยเป็นพระที่ราบรื่นดีงามในการปฏิบัติ เราก็คงได้พูดปรึกษาหารือแกมขอร้องท่านก็ไปให้ เราก็คงพอใจ

ส่วนท่านเสถียรที่อยู่วัดภูววันนี้ให้อยู่ประจำ ทางวัดเป็นผู้รับเลี้ยงหมดทั้งวัดเลย แต่ก่อนมีสองสามองค์ๆ เป็นประจำ เพราะชาวบ้านเขามีสองสามหลังคาเรือน เราเลยไปรับเลี้ยง เดี่ยวนี้อย่างน้อย ๒๐ กว่าวัดภูว ตั้งกฎเกณฑ์อยู่ในราว ๓๐ นี้เรารับเลี้ยงทั้งหมดวัดเลย อยู่ในเกณฑ์ประมาณ ๓๐ อย่างมากก็อยู่ในเกณฑ์นั้น มากกว่านั้นก็ป็นระยะเวลา น้อยกว่านั้นก็ป็นระยะเวลา ส่วนมากจะอยู่ในราว ๒๐ กว่าๆ

เราพยายามที่สุดกับพระที่ตั้งใจปฏิบัติ เราจริงจังมากทุกอย่าง ขอให้ท่านทั้งหลายทราบ บวชมานี้ไม่ได้มาเหล่าๆ แผลๆ ตั้งแต่วันบวชมาหาที่ตำหนิเจ้าของไม่ได้ เป็นอย่างนั้นละ ถึงจะเด็ดก็เด็ดเป็นธรรม ดูเป็นธรรม อะไรเป็นธรรมทั้งหมด ไม่ได้เป็นความเสียหายตลอดมา จึงอยากพบเห็นพระจริงจังต่อหลักธรรมหลักวินัย ไม่อยากเห็นพระที่โลเลๆ อย่างนั้นเราเข้าไม่ติด ดีไม่ดีดูเอาบ้าง ไม่คบค้าสมาคมบ้าง เป็นอย่างนั้นละ

คือธรรมวินัยไม่ใช่ของเล็กน้อย พระพุทธเจ้าองค์ศาสดา เทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมกราบทั้งนั้นๆ ทำไมเราไปเหยียบหัวพระพุทธเจ้าได้ลงคอ ด้วยการปฏิบัติเหลวแหลกแหวกแนว นี่ละสำคัญมาก เราเห็นคุณค่าในหัวใจนี้ การปฏิบัติตามหลักธรรมหลักวินัยพระพุทธเจ้าอบอุนๆ เรื่อย หนุนขึ้นเรื่อย ฟาดจนฟุ้งเลย เพราะธรรมพระพุทธเจ้า ธรรมอื่นใดสามโลกธาตุไม่มีใครมาสอนแบบนี้ มีพระพุทธเจ้าพระองค์เดียวที่ควรเทิดทูนสุดหัวใจ นี่ละเราเทิดทูนด้วยเหตุผลอย่างนี้นะ ให้พร

หลังจ้งหัน

จากนี้ถึงวัดท่านอุทัย ๕ ชั่วโมงกับ ๕ นาที ไกลอยู่นะ คือไม่หยุดที่ไหนเลย บั้งเลยถึง ๕ ชั่วโมงกับ ๕ นาที ไกลอยู่ สถานที่ท่านอุทัยอยู่ดี แต่เขาถากถางโล่งหมด ถึงโล่งก็ตามเมื่อเราไปอยู่แล้วเป็นของวัดเราก็ปลุกไปเรื่อยๆ กำลังปลุกต้นไม้ละในบริเวณ มันก็เป็นป่าเป็นดงขึ้นมา เนื้อที่ร้อยไร่ ที่เขาถากเรา ๗๐ ไร่ แล้วใครมาถากเพิ่มอีก

(ศรัทธาญาติโยมมาซื้อถวายเพิ่มอีก ๓๐) ดูว่าเขาซื้อถวายอีก ๓๐ ไร่ ที่เขาถวายเรา ๗๐ ไร่ ซื้อถวายเพิ่มอีก ๓๐ ไร่ เป็นร้อยไร่เข้าอีก กว้าง นี่ก็ให้ท่านอุทัยดูแล ปลุกต้นไม้ให้เป็นป่า มีร่มเงาเดินจงกรมนั่งสมาธิภาวนา เหมาะ ที่นั่นเหมาะ อากาศก็ดี

รับเป็นวัดที่ไหนไม่ใช่จะรับสุมสี่สุมห้านะ ต้องได้พิจารณาเรียบร้อยก่อน อย่างท่านอุทัยนี้ดูแถวนี้ไม่มีพระกรรมฐานเลย เลยรับเพื่อจะให้มีความรู้ขั้นที่จุดนั้น อย่างนั้นละ ทางเมืองกาญจน์เลยเป็นวัดเสียไปเลย ให้ท่านจันทร์มาอยู่ที่นั่น ไปอยู่กับป่าเสียเลยเป็นวัดเสียไปเลย เราก็กินเสียอย่างนั้น เสื่อซุ่ม วัดเมืองกาญจน์เสื่อซุ่มเป็นวัดเสื่อ

เขาถวายที่เราที่ถามดูในบริเวณแถวนี้ไม่อยากได้วัดกรรมฐาน ซึ่งเป็นสถานที่ปฏิบัติธรรมด้วยความสะดวกสบาย แถวนี้ก็ไม่มียัดกรรมฐานเลย เลยรับ พอรับแล้วพอดีพวกเสื่อก็กเข้ามา พวกเสื่อพวกสัตว์เข้ามาในวัดนั้น เลยกลายเป็นวัดเสื่อวัดสัตว์ไปหมด วัดนั้นเลยกลายเป็นวัดเสื่อ ตรงที่ทำเลขวานามันก็เลยกลายเป็นวัดเสื่อไปเลย เอาเป็นที่ให้เป็น มันก็น่าดูอันหนึ่งเสื่อ

ท่านจันทร์ท่านก็มีนิสัยดีกับสัตว์ อันนี้มันต้องขึ้นอยู่กับนิสัยนะ พระเรากับสัตว์องค์ไหนที่ถูกนิสัยกันมันหากเป็นไปเอง หากรับหากชอบ เอาใจใส่อะไรๆ อย่างท่านจันทร์ท่านเมตตาสงสารเอาใจใส่สัตว์ สูดท้ายสัตว์อยู่ข้างบนภูเขาลงมากินอาหารกับท่านหมด หมูเป็นร้อยๆ นกยูงเป็นร้อยๆ ลงมาจากภูเขา ท่านจัดอาหารให้ เลี้ยงดูเขาแน่ะ ก็อย่างนั้นละ เมื่อเขาเคยแล้วเขาก็ลงมา ตอนเช้ามันละหลังไหลลงมา พอกินอิ่มแล้วเขาไป เขาไม่รบกวนเรา หมูก็เหมือนกัน นกยูงเหมือนกัน ที่เด่นมากที่สุดก็คือหมูกับนกยูง เป็นร้อยๆ มันหลังไหลมากิน ท่านจัดอาหารให้เลย

ทุกวันนี้สัตว์ป่าล้วนๆ มา ม้าป่าเราก็ไม่เคยเห็น..มา ก็มาบ้านเรานี่แหละ ทำให้คิดถึงเรื่องแต่ก่อน สัตว์เหล่านี้เป็นสัตว์ป่าทั้งหมด เวลามันออกมาจากป่ามาอยู่ในวัดนี้ มันเป็นสัตว์ป่า แล้วเอามาเลี้ยงไว้ในบ้านเลยถือว่าเป็นสัตว์บ้านไปเลย ไม่นึกว่าเขาเป็นสัตว์ป่ามาแต่ก่อน เวลาท่านจันทร์มาเลี้ยงสัตว์ในนั้น สัตว์ป่าออกมาทุกชนิด สัตว์ป่าล้วนๆ นะมา อ้อ เป็นอย่างนี้เอง เขามาๆ หลายชนิดนะสัตว์ป่าลงมาจากภูเขามากิน บางตัวเขาก็กลับคืนไป บางตัวไม่คืน เลยอยู่ที่วัดเลย

นี่ละอำนาจแห่งการเสียสละความเมตตา สัตว์เคยรู้จักพระที่ไหน เขาเป็นสัตว์ป่าล้วนๆ ทำไมมาอยู่กับพระได้อย่างสนิทใจ นี่ก็คือความเมตตา ความเสียสละ สงเคราะห์ซึ่งกันและกัน การให้เป็นเครื่องประสานกันสำคัญมากนะ การให้นี้ประสานกันได้ดีจิตใจอ่อนนุ่มเลยทันทีเมื่อได้รับการสงเคราะห์จากกันและกัน พระพุทธเจ้าทุกพระองค์

ถึงยกทานบารมีขึ้นก่อน ทานบารมีคือการให้การเสียสละ เป็นพื้นฐานของพระพุทธเจ้า
ทุกพระองค์ ขึ้นทานบารมีก่อน

เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้าองค์ใดตรัสรู้ขึ้นมา จึงเป็นบ่อแห่งการเสียสละสำหรับ
โลก มหาการุณิก โนาโถ หิตาย สพฺพปาณินํ พระพุทธเจ้าทรงเป็นผู้มีเมตตาตามหา
กรุณาธิคุณอันยิ่งใหญ่ ทำประโยชน์แก่สัตว์โลกไม่มีประมาณ พระพุทธเจ้าเป็นอย่างนั้น

รับชมรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และทางสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

พร้อมเครือข่ายทั่วประเทศ